

ΘΕ
Ο
ΔΟ
ΡΑ
ΚΗ
Σ

18 λιανοτράγουδα
τῆς πικρῆς
πατρίδας
τοῦ
ΓΙΑΝΝΗ
ΡΙΤΣΟΥ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

18 ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ
ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ
του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

**ΜΑΡΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΜΕΝΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΒΙΤΑΛΗ
ΣΑΝΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΗ**
και ο
**ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΑΣΠΑΡΑΚΗΣ**

Ένορχήστρωση και Διεύθυνση:
Τ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

και
το πλήρες ιδιόγραφο
κείμενο των ποιημάτων
του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

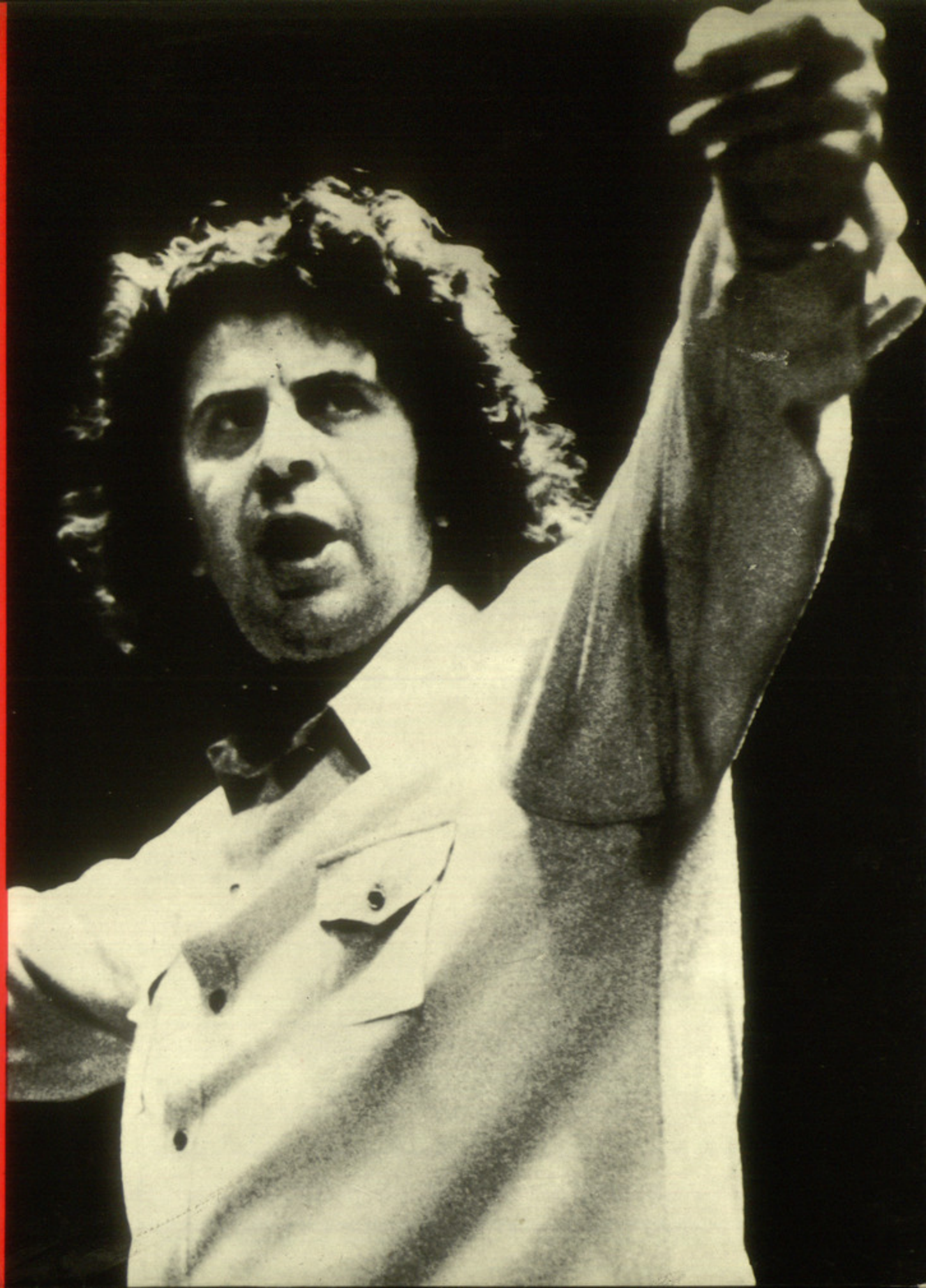
Έμπροσθοφύλλο: ΕΡΡ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

Ήχοι/ήπιες: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

MIKIS THEODORAKIS
18 Songs
of my Bitter Country
by YANNIS RITSOS

ΔΙΣΚΟΙ LYRA, ΑΘΗΝΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ •
LYRA RECORDS, ATHENS — THESSALONIKI

Δεκαοχτώ λιανοτραγούδα της πικρής πατρίδας

1. Αναβάφτισση

Λόγια φίλα βραβίζονται στην πίπρα (ο δό κλάμα,
βράζω φλερά (ο πέλοναι - παλιά (ο κεραιδάνε,

Εβαι κείσε ο λόγος ο κρυφός - λίτε δουλειάς ο λόγος,
άνις φλερά βράζει σπαθιά (ο σκίσει λές αγέρες.

2. Ξυβέντα μ' ένα λιλίδι

Ξυβιμίνο, κυβιμίνο, (ο βράζω λή σκισμάδα,
πὲ βριμένες χρώματα κι ανθείς, πὲ μίσχο (ο σαλεύεις;

Λόβω δὸ βράχο σὺναδα λὸ χάρμα δάμα-δάμα,
μανίλι ρόδινο ἔπλεβα κ' ἤγιο μαζεύω λώρα.

3. Βαρζέρεμα

Είσι μὲ λὸ καρτέρημα μεζάωσαν οἱ νύκτες
πὲ λὸ τραγῶδι ρίβωσε (ο ψήλωσε σά δέντρο.

Εβαι αὐλοὶ μὲς ἀπ' λὰ σίδερα κι αὐλοὶ μακριὰ δὸ ξένα
κάναν πικρὸ νὰ βράζω λὸ «δὲ» (ο βράζει φύλλο ζεύκας.

4. Λόβω

Λόβικρὸς ζῶσε (ο πολεμὰ δ' ἔχωσε σπαθιά (ο βράζω
γιὰ ἔξε λὲ κόσμος λὸ ψωμί, λὸ φῶς (ο λὸ τραγῶδι.

Λόβω ἀπ' λὴ γλώσσα λὲ κρλεῖ λές βόγγος (ο λὰ ζῦλω
κι ἀν' κἀναι πῶς λὰ τραγῶδι παχίζω λὰ γιέρινα.

5. Νουνημόσυνο

Εἰνὴ μιά χωνιά δέκει ὁ παππῆς, σὴν ἀγγιδὲνα ἔχχονια
(ο δὸ τραπέδι ἔννια κερὰ μπηχημένα δὸ καρφέρι.

Λόβινες τραβάνε λὰ μαζιά (ο λὰ παιδιὰ σπαίνωσιν
κι ἀπ' λὸ φεγγίλι ἢ λὸ βουλιερὰ ληρὰ κι ἀναδενάβει.

6. Αὐγὴ

Λόβόκαρη, μεζαλόκαρη λίτε ἀνοιχτες αὐγῆρα,
(ο πὲ 'χει μάλια νὰ σὲ ἴδει, νὰ σὲ κλωσορίσει;

Δὺ κάρφανα δὸ θυμιάλο (ο δὺ κερκιά γιφάνι
κ' ἕνας δαυρὸς ἀπὸ κερκιά δ' ἀνώφλι λίτε πατρίδας.

7. Λὲ φτάνει

Λεμένος (ο λιγομίλητος ἀθάμασε λὴν πλάση
κ' ἢ σκόβα λὸν κεραύωσε κι ἄς γιόντας ἐβρυκίθη.

Τώρα δὲ φάνει λὴ ἡ φωνή, δὲ φάνει λὴ ἡ κλάρα
γιὰ νὰ ζαζήσει λὸ σωστό λὲ πρέπει καριοφίλι.

8. Τυράσινη μέρα

Τυράσινη μέρα γιόβρη, κερὴ πλάγια σπαρμένη
κεδόνια (ο βράζωματα, μυρλιές (ο παπαρῶνες,

Εβ κὸρη πλέκει λὰ προικιά κι ὁ νιὸς πλέκει κερὰβια
(ο λὰ τραγὰ γιὰ-γιὰ βροῖδανε λ' ἄσπρο ἄλι.

9. Βυλλεϊτρυχο

Λόβω ἀπ' λὴς ζεύκας συντροφιά παλιά (ο κερκίανιοι
συμψέτρω ἀρκενίσανε μὲ λὸν καινέτρυχο λ' ἄν,

Εἰς φύλλο φέγγανε κερὰ δ' ἔχονι λίτε πατρίδας
κ' ἕνας ἀνιὸς ἀπὸ ψηγὰ διαβάζει λὸ Βαγγέλιο

10. Τὸ νερό

Τὸ βράζω γιγώλο νερό, ἀπ' λὴ σιωπὴ ἀγασμένο,
ἀπ' λὸ καρτέρι λὲ παγιῶ, λὴ σκιά λίτε πικροδάφνης,

Τρυφὰ λὸ πίνει ἡ κερκίερια (ο λὸ ζαίμο σκικόνει
σὸν λὸ σκερῆλι (ο βράζω λὴ φλωκομὰνα ἔμμάδα.

11. Τὸ κυκλάμινο

Λόβικρὸ παγὶ τριανταφυγῆ, δειμένο μὲ κλωδίσα,
μὲ λὰ σκερὰ φλεράκια λὲ σὸν ἤγιο πελαρίζει,

Εβαι ἂν λὸ ληράσει μιά φορά θὰ σὲ χαμογεράσει
κι ἂν λὸ ληράσει δὺ (ο τρεῖς θ' ἀρκεῖσαι λὸ τραγῶδι.

12. Βιγνὰ κορίτσια

Βιγνὰ κορίτσια δὸ γιγώ μαζεύανε λ' ἄλι
σκίφια ποζύ, πικρὰ ποζύ - λὸ πέλαο δὸν λὸ βρέπεν.

Εβ' ἕνα πανί, ζευκό πανί, λές γνέφει δὸ γιγώσιο
κι ἀπ' λὸ πὲ δὸν λὸ δυνάνεψαν μαυρίζε ἀπ' λὸν κερκίλι.

13. Τ' ἄσπρο ξωκλήσι

Τ' ἄσπρο ξωκλήσι σὴν πλάγια, κλάχνα λὸν ἤγιο,
πυρὸ βράζει μὲ λὸ παζιό, σιενὸ παραθύρο λὲ,

Εβαι λὴν κερκίαν λὲ ἀψηγὰ, δὸν πλάανο δειμένη,
λὴν κερκίσει ἔχονυχλις γιὰ λὲ ἄν - λὲ λὲ λὴ σκίση.

14. Ἐπιτύμβιο

Τὸ παγκάρι πῶπεσε μ' ἄρθι λὴν κερκίη λὲ
δὲν λὸ σκεπάζει ἡ γῆς ἄγρη, σκεπῆμι δὲν λ' ἀγγίσει -

Περὸ δὴ ράχη λὲ ὁ δαυρὸς κι ἔχο χυμάει λ' ἀψηγὰ
(ο σκίγει λὴς ληρὰνὲς ἀνιὲς (ο λὴς κρυσιὲς ἀγγέτες.

15. Ἐδῶ τὸ φῶς

Εἰς λὴ δὸ λὰ μάρμαρα κερὰ σκεπιά δὲν πιάνει
μιδὲ ἔχουσιδὸ σὲ τρωμὲς (ο δὲ ἀγερῆ λὸ ποδι.

Εδῶ λὸ φῶς, ἐδῶ ὁ γιγώς, - κρυσιὲς γαρῆδες γιγώσες,
δὸ βράχια ἔζαφια πρεκάν, λὰ σίδερα μαζάνε.

16. Τὸ χτίσιμο

Τὸ σπλι αὐλο πῶς θὰ κλιεῖ, λὴς πόρες, ποῖος θὰ βράζει
πὲ ναι λὰ χέρια γιγώδα κι δὲ σκικώλεις οἱ πέτρες;

Λόβω λὰ χέρια δὴ δεινὰ ληρὰνεύειν κι ἀγαλαίνω
(ο μὴν ἔχωνὸς πὲ ἔχονυχλις βουτῶν κ' οἱ ἀποθαμένοι.

17. Ὁ ταμένος

Εδῶ σπαίνω λὸ παγιό, σπαίνω οἱ κερκίανες,
σπαίνω κι ὁ κερκίος τρωμὲς μὰς μὲ λές κερκίος λὲ

Εβαι πὰ σὴν πέτρα λίτε σιωπῆς λὰ νύκτα λὲ ἀκονίσει
μονάκος κι ἀβουήλιος, λίτε δουλειὰς λαμένος.

18. Τὴν τρωμοσύνη μὴν ἐν κλάτῃ

Τὴν τρωμοσύνη μὴν λὴν κλάτῃ, - ἐκεῖ πὲ πάει νὰ σκίψει
μὲ λὸ σκεγὸ δὸ κόνιαλο, μὲ λὸ ζερὶ δὸ σφῆρο,

Ναῖν, πελιέλι, ἀποδαρχῆς κι ἀνιρῆσει (ο θερῆσει
(ο κερκίανει λὸ θεριό μὲ λὸ κερκίλι λὲ ἤγιο.

Τὸ χειρόγραφο τῶν ποιημάτων δημοσιεύεται ἐδῶ μὲ τὴν
εὐγενική παραχώρηση τοῦ Ποιητῆ καὶ τῶν Ἐκδόσεων
ΚΕΔΡΟΣ.

Τὸ 7ο ποίημα «ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ» παρουσιάζεται ἐπὶ τὴν ἀρχική
του μορφή ὅπως μελοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Μίκη Θεοδωράκη.
Ἡ τελική του μορφή ὅπως θρίσκειται ἐπὶ τὸ βιβλίο ΔΕΚΑΟΧΤΩ
ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ τοῦ Γιάννη
Ρίτσου εἶναι ἡ παρακάτω:

7. ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ

Σεμένος καὶ λιγομίλητος κοιτᾷ ἐπὶ τὸ χῶμα χῆμο
τὸν ἴσκιο τοῦ μικροῦ πουλιοῦ καὶ λογαριάζει τὰ βῆη.
Αὐτὸ νὰ πῆ; - καὶ τί φεῖ; Μηδὲ ἡ κατὰρα φτάνει.
Ἄχ, ἐπὶ γκορτσιὰ κρεμάμενο, θλιμμένο καριοφίλι.

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

18 ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ
ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ
του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

**ΜΑΡΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΜΕΝΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΒΙΤΑΛΗ
ΣΑΝΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΗ**
καί ό
**ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΑΣΠΑΡΑΚΗΣ**

Ένορχήστρωση και Διεύθυνση:
Τ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

και
τό πλήρες ιδιόγραφο
κείμενο των ποιημάτων
του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

Έμπροσθοφύλλο : ΕΡΡ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

Ήχοληπτες : ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

MIKIS THEODORAKIS
18 Songs
of my Bitter Country
by YANNIS RITSOS

ΔΙΣΚΟΙ LYRA, ΑΘΗΝΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ •
LYRA RECORDS, ATHENS — THESSALONIKI

